

Dimetri Acatalect. Nonus Monometer vel pes A Anapaesticus qui & vocatur *πρῶτος τέλευτος*, Decimus Dimeter Catalecticus qui & Coronis, postquam signa duo habes postica & antica quæ vocat *διπλᾶς ἴσῳ γενεακίας* aut *βλεπῶσ*, de quibus minutius & cui olim erant vsui legēdus idem doctiss. Hephæstio, magistrorum *δοκησιτόφων* manibus non terendus.

Σχόλ. *Φήμιλον ἀγαθὸν.*] *πυρωζόμεθα ὡς ταύ-
τα γρήσται.* Καὶ τοῦ νεύου.] ἐκ τῆς φιλονεικίας εἰς φι-

Βδ. Ω δέσποτ' αἰαξ. γαῖον Ἀγγεῦ τῆ' μῦ
πρωζόμεν *πρὸς πύλας*
Δέξαι τελετῶν κινῶν ὠ' ναξ, λῶ τῶ παρὶ κα-
νοτομῆμεν (ἦ.θ.θ.)
Παῦθον τ' αὐτὲ τριπλίαν *ερυφνὸν καὶ κρινῶν*
Ἀντισραῖε μέλιτος σμικρὸν τῶ θυμῶν πα-
ραμίξας.
Ἡδη δ' εἶδ' ὅτις ἀνδράποισ ἦπιον αὐτόν.
Τὸς φούλοντάς τ' ἐλεῖν μάλλον τ' *τραλαμύρων*
Καπδακρῦεν ἀνθολοῦτων.
Καὶ παυσάμερον τῆς δυσκολίας,
Ἀπὸ τῆς ὀργῆς,
Τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.

Σχόλια. Γαῖον ἀγγεῦ] *πρὸ ἀγγεῖος* Ἀπόλλωνος ἰδίας Εὐτυχίας ἔτω *γρᾶφει*. ἐν τῷ ἰατρῶ τῆτο διαμρῆι. Ἐτι *κινῶ* ἔστιν ὡς ἀγγεῖος τῆδ' Δωρείων οἰκησάντων ἐν τῷ τόπῳ ἀνάθημα. καὶ ἔτω κατὰ μιλῶσιν ὅτι Δωρείων εἰσὶ τῶ Ἑλλῶνων. τῶτοις γὰρ ὅπ' ἔα στρατιάς φάσματος οἱ Δωρεῖς μιμνήσκοντες ἀγγεῖος, ἵσ' ἄσιν ἔτι *κινῶ* τῷ Ἀπόλλωνος ἀγγεῖος. ἄλλως. Πρὸ τῆδ' θυρῶν ἐν τῶσ εἶχον κίονας εἰς ὅξυ λήγοντας, ὡς ὀβελίσκος ἰδρῦεν εἰς τιμῶν Ἀπόλλωνος ἀγγεῖος. ἄλλως. ἀγγεῖος κίον εἰς ὅξυ λήγων, ὅν ἵσ' ἄσιν τῶ θυρῶν. ἰδίους δέ φασι τὸν αὐτὸν εἶδ' Ἀπόλλωνος. οἱ δ' Διονύσου. οἱ δ' ἀμφοῖν. ἔστι δ' ἰδίον Δωρείων. εἶν δ' ἂν οἱ παρ' Ἀττικαῖς λεγόμενοι ἀγγεῖος, οἱ τῶ τ' οἰκίαν βωμοί. ὡς Σοφοκλῆς μετὰ τῶν Ἀθῆναιῶν εἶδ' εἰς Τροίαν οἰσὶ. λάμπει δ' ἀγγεῖος βωμὸς ἀλμίζων *πυελ σμύρνης σαλαμῆς βαρβαρῆς εὐσμίας.* ἄλλως. ἀγγεῖος ὁ τῶ ἀγγεῖων θυρῶν κωνοειδῆς κίον, ἱερὸς Ἀπόλλωνος. καὶ αὐτὸς θεὸς Φερεκράτης κρηπατάλλοις. ὡ δέσποτ' ἀγγεῦ, ταῦτα σὺ μέμνησόμεν.

CHRIST. Γαῖον ἀγγεῦ] In vestibulis ædiū columnas statuebant obeliscatas & κωνοειδῆς in honorem Apollinis quem ideò colēbant in ea domus parte quia deus eēt auerruncus & ἀλεξίκακος. Itaque delubrum illud siue ara colūnata, quæ pro foribus αὐλείας erat, dicebatur ἀγγεῖος imò ipse sic deus indigebatur, vt habes apud Horatium Lænis Agyeu (non enim placet quod quidam reponunt Agyllæu) Originem vocis Grammatici arcessunt à vicis & angiportubus (quos ἀγγεῖος vocant vt Troia dicitur εὐνάγχα) quia illic erigi & coli solebat Apollo, ἀγγεῖος autem dictas putant δὸπ' τοῦ ἀγρον, quia per eas aguntur τῶ γῆα id est membra, quod etymon præter Hesychium etiam Eustathius probat in lib. 2. Iliad. & addit in idem dici ἀγρον & ἀγοράν. Quin Hesychius ἀγρον esse φοιτᾶν & ἔρχεσθαι probat ex Homeri loco λαοδικῶν ἰσ' ἀγορά. Hoc veriloquium mihi videtur φορτικώτερον, præsertim quòd non tam in vicis & plateis statuebatur Apollo quàm in cuiusque ædium liminibus. Sed quū τὸν ἀγγεῖος apud Sudam

λίαν ἐπείσπυτε. Ἰήιε παῖαν.] ὡς ὅπ' κικῶν λύσει τὸν παῖαν ἕμνον ἀδουσιγ.

CHRIST. Ἰήιε παῖαν.] Pæanem hymnum canunt tanquam defuncti periculo & malo imminente liberati. hinc *παῖανίζεν* cum lætitia acclamare. Diximus alibi ab infante Apolline Pæanis originem fuisse, Quin enim ipse Apollo dictus Pæan, serpentem Pythonem sagittis confixurus esset, qui spectabāt addebāt animos hoc celemate ἰεῖ παῖαν, & inde Iambici versus origo.

BD. O Rex here vicine & Agyeu pro foribus vestibuli huius (rata parenti,
Accipe inuita hæc noua sacra meo nunc instaur-
Fac desinat istos iliceos mores duros & acerbos
Mellisq̄e parum vice defruui in huius miscens
inice pectus,
Accipiatque erga homines mitem animum at-
que benignum

C Potiusque reos quàm accusâtes miseratus amet,
Et supplicibus gemat in miseris,
Ac deposita omni aspernate,
Faciles iras
Gerat, vrticâ que carentes.

videam exponi τὸν ὀλοκλήρον, quod idem videtur esse atque τὸν ὕψια vel ὕψη, ed labor vt existimem, qua ratione dicta ipsius foror Artenus quia ἀρτεμέωντας facit .i. γυαλκῆς & ὀλοκλήρης, eadem dictū Apollinem fratrem ἀγγεῖος id est alios reddens ὕψια, Nam propterea Pæon dicitur. Cæterū in hoc versu metrum suadet vt legamus τῶσ πυλάων non τῶσ πύλας. & paulò post τούτι τὸ λίαν, vt etiam video repositū in Veneta editione, et si scio τὸ λίαν aliquando primam producere. Addam etiam ad superiora de Apolline Agyeo versus Sophoclis (ex qua fabula certum nescio, certè non ex iis quæ supersunt) quibus aram illam vocat ἀγγεῖος, hi vè τὸ sunt sed correctiores quam apud Scholiastam. λάμπει δ' ἀγγεῖος βωμὸς ἀλμίζων (lege ἀτμίζων, error ortus ex inuerso τ) *πυελ σμύρνης σαλαμῆς βαρβαρῆς εὐσμίας.* id est, Lucetque Agyeus ara que factas boni Odoris vrit sufficiente murmure. Phecreates vero in κρηπατάλλοις (pisciculi sunt quæquam etiam stultus sit κρηπατάλλος auctore Hesycho.) Apollinem Agyeum vocat hoc versu ὡ δέσποτ' ἀγγεῦ, ταῦτα σὺ μέμνησόμεν .i. ὁ Rex Agyeuis mei hætenus memor.

Σχόλ. Ἀντὶ σιραῖε.] μὴ σιραῖον, ἀλλὰ μέλι *πρωζόμεν*. σιραῖον δ', ὅ ἐφ' ἠμῶν γλυκῆς, βραχὺ δ' ἔχον *πρωζόμεν*, ὅτε καθεψιθῆ.

CH. Ἀντὶ σιραῖε μέλιτος] Galenus apud Hippocr. exponit τὸ σιραῖον, γλυκὺ ἔφημα. At Paulus ait esse ficorum decoctum cum defruto quod σικυδὸν vocat diuinus magister Hippocr. cum Paulo cōsentit Hesychius qui ait τὸ δὸπ' σαπίδος ἐφ' ἠμῶν.

Σχ. Τὴν ἀκαλήφην.] ἢ λεφομῶν κινῶν, ἢν προσφῆροντες τῶ σώματι, κινῶσιν αὐτὸ ποιεῖμεν. ἄλλως, μετὰ φορετικῶς τὸ τραχὺ καὶ δηκτικόν. λῶ καὶ ἀκαλήφην λέγεσθαι φησὶ Κράτης Φαινίας. ὅτι δ' ἐκαὶ θαλάττιος ἰχθύς, οὗτω λεγόμενος ἀκαλήφην.

CHRIST. Τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι] Id est asperum & mordax, sumpta translatione ab vrtica quæ κινῶν dicitur & quæ admota corpori pruriginē inducit. Sic autē vrticam vocauit Crates in